

2025. 01. 22., New York

A koncert véget ért. A trió két tagja még a rajongók szeretetében lubickolt, Igor Irons azonban sielve maga mögött hagyta a színpadot és határozott léptekkel haladt végig a hideg neonfényben úszó folyosón, ahol a közönség lelkes kiáltozása csupán távoli morajlássá tompulva visszhangzott.

A megtermett rockzenész trikóját izmos mellkasára tapasztotta a verejték, és fekete hajzuhataga minden lépésekor a háta közepét verte. Nagyot

húzott a vodkásüvegből, abban bízva, hogy a mámor elfeledteti vele a turnéval járó stresszt. A zene, főként az éneklés és a basszusgitár volt az élete, mégis súlyosan gyötörte a lámpaláz, az alkohol pedig jólesően eltompította az elméjét és az érzékeit.

Az elmúlt évben egyre több rajongója lett a Hellish Trojkának, azaz a Pokoli Hármashogatnak. Trojka, csak így, oroszosan, ahogy Tom, a menedzserük javasolta. Tom marketing szempontból felettébb izgalmasnak találta Igor származását, pedig ő már egy harmadik generációs bevándorló családból származott. Két kezén

meg tudta volna számolni, hogy hány szót tud oroszul, amiket még a babuskája tanított meg neki gyerekkorában.

Azt azért meg kell hagyni, hogy szerette a vodkát, a tojásrántottába pedig kolbászt karikázott, és savanyított uborkával ette, de erre építeni a teljes arculatukat...? Tom azonban értette a dolgát. A közönség tényleg imádta őket, és ma éjjel már ezer ember előtt muzsikáltak.

– Cseszd meg, Tom – mormolta maga elé.

Lehúzta a maradék italt is, majd a falhoz vágta az üveget, mire csilingelő szilánkeső

fröccsent szét a koszlott padlón.
Esetlenül előkotorta farmerja
zsebéből az öltözője kulcsát, ki-
nyitotta az ajtót, majd bezárta
maga mögött.

*K*ell még itt lennie valahol egy üveggel... – morfondírozott, de

amikor megfordult, azonnal megtorpant és elkerekedett szemekkel meredt a kanapén üldögélő, lángvörös hajú nőre.

– Te meg ki vagy és hogy kerültél ide?

– April vagyok – vágta rá a vendég szűkszavúan, majd belekóstolt Igor dugi vodkájába és elfintorodott.

– Rajongó vagy?

– Ó, igen. A legnagyobb rajongód. Kérsz? – felelte könnyedén, miközben a férfi felé kínálta a saját italát. Igor meg-

vonta a vállát, leült mellé és ivott egy kortyot. Kíváncsian végigmérte a magasszárú bakancsot, neccharisnyát és fekete, mélyen dekoltált ruhát viselő szépséget.

– Honnan kerültél ide?

– Messziről... El sem hinnéd, hogy milyen messziről – felelte April, majd ismét magához vette az üveget, és nehézkesen kortyolt még egyet. – Hogy bírod te ezt meginni?

– A véremben van, moya feya – felelte a férfi nevetségesen erőltetett akcentussal, mire a dögös kis vörös kuncogni kezdett.

Arcának bájos gödröcskéi